

**DECIZIA nr.406
din 15 iunie 2016**

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” – S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al orașului Teiuș, județul Alba

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Cristina Cătălina Turcu	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” – S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al orașului Teiuș, județul Alba, obiecție formulată de Președintele României.

2. Sesizarea a fost formulată în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.11 alin.(1) lit.A.a) și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2507 din 30 martie 2016, și constituie obiectul Dosarului nr.372A/2016.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, autorul susține că legea transmisă spre promulgare aduce atingere prevederilor art.1 alin.(5), coroborate cu cele ale art.136 alin.(3) din Constituție. În acest sens, se arată, în

esență, că potrivit art.860 alin.(3) din Codul civil, în cazul bunurilor care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ – teritoriale în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ – teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare expresă a legii organice. Dacă bunul aparține, potrivit destinației sale, domeniului public național, respectiv local, atunci transferul se realizează potrivit procedurii stabilite prin art.9 din Legea nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică, și anume printr-un act individual, hotărâre a Guvernului sau a consiliului local, în funcție de sensul transferului. În susținerea acestei critici se face referire la considerentele cuprinse în paragrafele 176 – 178 din Decizia Curții Constituționale nr.1 din 10 ianuarie 2014. Se mai arată, de asemenea, că, analizând conținutul normativ al legii transmise la promulgare și a expunerii de motive atașate propunerii legislative, rezultă că terenul transmis nu este susceptibil de a face obiectul exclusiv al proprietății publice, nefiind expres menționat la art.136 alin.(3) din Constituție. Acest bun, potrivit destinației sale, respectiv uzul sau interesul public național, județean sau local, poate aparține fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unității administrativ-teritoriale. În acest ultim caz, sunt incidente dispozițiile art.860 alin.(3) teza finală din Codul civil raportat la art.9 din Legea nr.213/1998. Referitor la bunurile ce fac obiect exclusiv al proprietății publice prin destinația legii, art.830 alin.(3) din Codul civil instituie obligația modificării legii organice prin care bunul a fost declarat obiect exclusiv al dreptului de proprietate publică. Terenul ce face obiectul legii transmise spre promulgare, poate fi transmis din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ teritoriale, potrivit prevederilor art.9 din Legea nr.213/1998, deoarece acesta nu face obiectul exclusiv al dreptului de proprietate publică a statului.

4. În consecință, se apreciază că legea supusă controlului de constituționalitate se substituie actului individual - hotărâre a Guvernului – de trecere a bunului din domeniul public al statului în domeniul public al unității

administrativ-teritoriale, ceea ce duce la încălcarea prevederilor art.1 alin.(5) coroborate cu cele ale art.136 alin.(3) din Constituție.

5. Ce-a de-a doua critică de neconstituționalitate privește faptul că legea trimisă spre promulgare, prin obiectul de reglementare, este un act cu caracter individual, ceea ce aduce atingere prevederilor art.1 alin.(4), art.4 alin.(2), art.16 alin.(1) și art.147 alin.(4) din Constituție. Astfel, așa cum rezultă atât din titlu cât și din conținutul său normativ, aceasta reglementează exclusiv cu privire la un singur bun, privit *ut singuli*, și nu cu privire la o categorie de bunuri identificate în mod generic. Absența caracterului de generalitate al reglementării o face incompatibilă cu legea, privită ca act juridic al Parlamentului. În acest sens, se face referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la cele reținute prin Deciziile Curții Constituționale nr.600 din 9 noiembrie 2005, nr.970 din 31 octombrie 2007, nr.494 din 21 noiembrie 2013 și nr.574 din 16 octombrie 2014 publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1060 din 26 noiembrie 2005, nr.796 din 22 noiembrie 2007, nr.819 din 21 decembrie 2013 și nr.889 din 8 decembrie 2014.

6. Potrivit prevederilor art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992, obiecția a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** a transmis, cu adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.3190 din 21 aprilie 2016, punctul său de vedere, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, făcând referire la cele reținute în paragrafele 176 – 178 din Decizia Curții Constituționale nr.1 din 10 ianuarie 2014, reține că legea a fost adoptată ca lege ordinară, și apare ca fiind în dezacord cu prevederile constituționale ale art.136 alin.(3), precum și cu cele ale art.860 alin.(3) teza întâi și a doua din Codul civil, în cadrul tezei a doua fiind în dezacord cu art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998. Așa fiind, pe cale de consecință, prevederile legii trimise spre promulgare apar ca fiind în neconcordanță cu art.1 alin.(5) din Constituție.

8. În punctul de vedere transmis, Guvernul se referă la motivele cuprinse în sesizarea de neconstituționalitate formulată de Președintele României potrivit căreia terenul transmis nu este susceptibil de a face obiectul exclusiv al proprietății publice, nefiind expres menționat la art.136 alin.(3) din Constituție, astfel încât acest bun, potrivit destinației sale, poate aparține fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unității administrativ-teritoriale, în acest ultim caz fiind incidente dispozițiile art.860 alin.(3) teza finală din Codul civil, raportat la art.9 din Legea nr.213/1998. Guvernul face următoarele observații: potrivit art.136 alin.(3) din Constituție „fac obiect exclusiv al proprietății publice” nu doar bunurile expres menționate în textul constituțional, ci și alte „bunuri stabilite de legea organică”. În conformitate cu prevederile art.3 alin.(2) din Legea nr.213/1998, lege organică, coroborate cu subpunctul 10 de la punctul I din anexa la această lege organică, „infrastructura căilor ferate, inclusiv tunelele și lucrările de artă”, fac parte din domeniul public exclusiv al statului (neregăsindu-se la pct.II și III din anexă). În acest sens, învederează că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr.12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.89/1999, adoptată ca lege organică, în componența infrastructurii feroviare publice, aflate în domeniul public exclusiv al statului, intră terenurile aferente liniilor ferate de circulație, precum și terenurile de o parte și de alta a axei căii ferate, care constituie zona de siguranță a infrastructurii feroviare, acestea fiind necesare pentru amplasarea instalațiilor de semnalizare și de siguranță a circulației [art.8 alin.(2), art.11 alin.(1), art.29 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.12/1998]. Or, din conținutul legii trimise spre promulgare și al anexei, rezultă doar că terenul în cauză face parte din domeniul public al statului, aflându-se în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” – S.A. Așadar, în măsura în care terenul ar face parte din infrastructura feroviară publică, atunci acesta ar aparține domeniului public exclusiv al statului, potrivit art.136 alin.(3) din Constituție și

art.3 alin.(2) din Legea nr.213/1998, fiind incidente dispozițiile art.860 alin.(3) teza întâi din Codul civil. În acest caz, legea în cauză, având ca obiect transmiterea de teren preconizată, aduce atingere art.136 alin.(3) din Constituție și art.3 alin.(2) din Legea nr.213/1998, fiind incidente dispozițiile art.860 alin.(3) teza întâi din Codul civil. De asemenea, având în vedere că legea în cauză nu are aplicabilitate generală, ci caracter individual, reglementând un caz particular, aceasta aduce atingere art.1 alin.(4) și art.147 alin.(4) din Constituție, în acest sens fiind și jurisprudența Curții Constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

10. S-au întocmit adrese prin care s-au solicitat informații de la Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, Consiliul Legislativ, Secretarul General al Camerei Deputaților, Secretarul General al Senatului, Ministerul Transporturilor și Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art.76 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

11. Prin adresa înregistrată sub nr.2938/14 aprilie 2016 s-a solicitat Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, o copie conformă cu originalul de pe Cartea Funciară în care sunt înscrise datele cu privire la terenul ce face obiectul legii supuse controlului.

12. Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară a răspuns solicitării prin adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.3191/21 aprilie 2016, însoțită de o copie conformă cu originalul de pe Cartea funciară nr.71137 a orașului Teiuș, și de pe anexa nr.1 la partea I a Cărții funciare. În Cartea funciară se face mențiune cu privire la existența pe teren a liniei de cale ferată Oradea – Brașov, după care se notează existența unui act administrativ prin care se consemnează „modificarea limitei de proprietate imobilului A+1 conform anexa”.

13. Prin adresa înregistrată sub nr.3005/15 aprilie 2016, s-a solicitat Consiliului Legislativ informații cu privire la existența unei legi organice, prin care terenul să fi fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice, ori a unei

hotărâri a Guvernului referitoare la transmiterea terenului din domeniul public al statului în domeniul public al orașului Teiuș.

14. Consiliul Legislativ a transmis răspunsul său cu adresa înregistrată sub nr.3092/18 aprilie 2016, în sensul că în evidența legislației ținută de această instituție, nu a fost identificată o lege organică prin care terenul ce face obiectul transferului să fi fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice, și nici o hotărâre a Guvernului referitoare la transmiterea acestui teren din domeniul public al statului în domeniul public al orașului Teiuș. A învederat, de asemenea, adoptarea de către Parlament, ca lege organică, a Legii nr.60/2015 privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „CFR” - S.A., în domeniul public al municipiului Dej și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Dej, județul Cluj, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.215 din 31 martie 2015.

15. Prin două adrese înregistrate sub nr.3240/21 aprilie 2016, s-au solicitat Secretarului General al Camerei Deputaților și Secretarului General al Senatului informații referitoare la calitatea în care Camerele au adoptat legea, la caracterul acesteia - respectiv lege ordinară sau lege organică, precum și cu privire la cvorumul cu care au fost adoptate.

16. Secretarul General al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale răspunsul său înregistrat cu adresa nr.3408/25 aprilie 2016, potrivit căruia, legea a fost adoptată de Camera Deputaților în calitate de cameră decizională, legea a fost adoptată potrivit prevederilor art.76 alin.(2) din Constituție, înregistrându-se 148 de voturi „pentru” și 3 voturi pentru „abținere”, 71 de deputați neexercitând dreptul de vot, în condițiile unui cvorum de ședință de 222 de deputați prezenți în sală, din totalul de 381 de deputați aflați în exercițiul mandatului la momentul exercitării votului.

17. Secretarul General al Senatului a transmis Curții Constituționale răspunsul său înregistrat cu adresa nr.3433/26 aprilie 2016, în sensul că legea a

fost adoptată de Senat în calitate de primă cameră sesizată, în temeiul art.76 alin.(1) din Constituție, cu 117 voturi „pentru”, 5 abțineri și nici un vot împotrivă. În anexă a transmis fișa proiectului de lege.

18. Prin adresa înregistrată sub nr.3405/25 aprilie 2016, s-a solicitat Ministrului Transporturilor transmiterea documentelor cu privire la care se face referire în expunerea de motive la lege, precum și a oricăror documente care au legătură cu transmiterea terenului ce face obiectul legii supusă controlului Curții.

19. Ministerul Transporturilor a transmis Curții Constituționale, cu adresa nr.3463/27 aprilie 2016, documentele solicitate, la care se face referire în expunerea de motive la legea supusă controlului. Curtea observă adresa nr.6/4/915/23.11.2012 prin care Direcția Patrimoniu a Ministerului Transporturilor, Compania Națională de Căi Ferate „CFR” – S.A. transmite Direcției Feroviare din Ministerul Transporturilor punctul său de vedere asupra proiectului de Hotărâre de Guvern, care s-a intenționat să fie adoptată, în sensul că sintagma „terenul susmenționat este aferent liniilor interoperabile Regionala CFR Brașov” se va modifica astfel: „terenul susmenționat este aferent zonei de protecție a liniilor interoperabile.”

20. Prin adresa înregistrată sub nr.4159/12 mai 2016, s-a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție, transmiterea jurisprudenței relevante cu privire la domeniul public al statului și domeniul public al unităților administrativ – teritoriale, trecerea bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ – teritoriale, precum și cu privire la bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

21. Înalta Curte de Casație și Justiție, a transmis Curții Constituționale cu adresa nr.5453 din 9 iunie 2016, hotărârile solicitate.

22. De asemenea, unitatea administrativ-teritorială orașul Teiuș, prin primar, a transmis Curții Constituționale, cu adresa nr.4167/13 mai 2016, un punct de vedere în care face referire la precizările Ministerului Transporturilor din data

de 11 februarie 2013 cu privire la faptul că s-a avut în vedere păstrarea limitelor zonei de siguranță la stabilirea delimitării suprafeței de teren propuse a fi transferate și că terenul nu mai este necesar desfășurării activității specifice de transport feroviar astfel încât acesta poate fi transferat din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale.

23. Dezbaterile au avut loc la data de 4 mai 2016, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art.56 alin.(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea la data de 11 mai 2016 și, ulterior, pentru aceleași motive, la data de 14 iunie 2016, când, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art.58 alin.(1) teza întâi din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în temeiul art.57 din același act normativ și a art.56 alin.(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea la data de 15 iunie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, documentele transmise, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și ale art.1, 10, 15 și 18 din Legea nr.47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

25. Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie Legea privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi

Ferate „C.F.R.” – S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al orașului Teiuș, județul Alba, care are următorul cuprins:

Art.1 - „(1) Se aprobă transmiterea unui teren în suprafață totală de 74.496 mp situat în orașul Teiuș, județul Alba, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” – S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al Orașului Teiuș, județul Alba, în vederea realizării unor investiții de utilitate publică.

(2) Contractul de concesiune încheiat între Ministerul Transporturilor și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” – S.A. se va modifica în mod corespunzător, în condițiile legii.”;

Art.2 – „Predarea – primirea terenului transmis potrivit prevederilor art.1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

Art.3 – „În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Transporturilor va elabora un proiect de hotărâre privind modificarea anexei nr.16 la Hotărârea Guvernului nr.1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care va fi adoptată de Guvern.”

26. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține încălcarea prevederilor constituționale ale art.1 alin.(4) referitor la principiului separației și echilibrului puterilor, art.1 alin.(5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art.4 alin.(2) referitor la criteriile de nediscriminare, art.16 alin.(1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art.136 alin.(3) prin care se stipulează cu privire la bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice

și art.147 alin.(4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

27. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba de o lege adoptată și nepromulgată încă, cât și sub aspectul titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind semnată de Președintele României.

28. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea observă că în jurisprudența instanței de contencios constituțional, valorificându-se cele reținute în doctrină, a fost conturat conținutul art.136 alin.(2) și (3) din Legea fundamentală, prin raportare la prevederile Codului civil, sub aspectul actului normativ prin care se face trecerea bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ – teritoriale sau invers. În acest sens, Curtea reține că potrivit art.136 alin.(3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art.860 alin.(3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers, operează numai printr-o modificare a legii organice. Totodată, potrivit art.136 alin.(2) din Constituție raportat la art.860 alin.(3) teza a doua din Codul civil, în celelalte cazuri, și anume atunci când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers, se face în condițiile legii, respectiv în condițiile art.9 din Legea nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului

București sau a consiliului local (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr.1 din 10 ianuarie 2014, paragrafele 176 – 178, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.123 din 19 februarie 2014). Prin urmare, Curtea reține că actele normative prin care se poate face trecerea bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ – teritoriale, sunt fie legile organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice a statului, fie hotărârile Guvernului, atunci când bunurile nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice a statului.

29. Distingând între cele două modalități de transfer intradomenial anterior enunțate, Curtea constată că actul normativ supus controlului de constituționalitate este o lege, astfel încât, din punct de vedere formal, nefiind o hotărâre de Guvern, nu poate fi reținută incidența celei de-a doua situații. Analizând documentele depuse și formula de atestare a legii, Curtea reține că legea a fost adoptată de Senat, în calitate de primă cameră sesizată, cu respectarea art.76 alin.(1) din Constituție, potrivit căruia legile organice se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere. Legea a fost adoptată însă de Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională, în conformitate cu dispozițiile art.76 alin.(2) din Constituție, potrivit cărora legile ordinare se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră, înregistrându-se 148 de voturi „pentru”, în condițiile unui cvorum de ședință de 222 de deputați prezenți în sală, din totalul de 381 de deputați aflați în exercițiul mandatului la momentul exercitării votului. De asemenea, din formula de atestare a legii trimise spre promulgare, Curtea observă că aceasta a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor art.76 alin.(2) din Constituție.

30. În concluzie, Curtea reține că Legea privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” – S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al orașului Teiuș, județul Alba - lege supusă controlului de constituționalitate pe calea obiecției

formulate de către Președintele României - a fost adoptată ca **lege ordinară**, potrivit art.76 alin.(2) din Constituție, astfel încât aceasta nu îndeplinește nici una dintre exigențele art.136 alin.(2) și (3) din Constituție, raportate la prevederile art.830 alin.(3) din Codul civil, nefiind o modalitate validă de transfer, ci una care nu se încadrează în exigențele constituționale. În consecință, Curtea reține că legea supusă controlului aduce atingere art.1 alin.(5) coroborate cu cele ale art.136 alin.(2) și (3) din Constituție.

31. În ceea ce privește cea de-a doua critică de neconstituționalitate formulată, Curtea reține, cu valoare de principiu că, în situația particulară a terenurilor ce fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale singura posibilitate de transmitere a acestor bunuri din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este aceea *ut singuli*, prin legea organică de modificare a legii organice prin care terenul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice. De aceea, în această ipoteză, nu își găsesc aplicabilitate considerentele reținute în jurisprudența Curții, potrivit cărora legile astfel adoptate ar fi neconstituționale, întrucât ar avea caracter individual. Prin urmare, din această perspectivă, în situația de principiu enunțată, Curtea reține că dispozițiile art.1 alin.(4), art.4 alin.(2) și art.16 alin.(1) din Constituție nu sunt incidente.

32. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
În numele legii
DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea

Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” – S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al orașului Teiuș, județul Alba, este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și Primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 iunie 2016 .

www.jurl.ro